

MASTER NEGATIVE
NO. 93-81283-13

MICROFILMED 1993

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States - Title 17, United States Code - concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material.

Under certain conditions specified in the law, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that the photocopy or other reproduction is not to be "used for any purpose other than private study, scholarship, or research." If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

This institution reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

EURIPIDES

TITLE:

BACCHANTES, ED. ON
THE BASIS OF ...

PLACE:

BOSTON

DATE:

1885

Master Negative #

93-81283-13

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

88EL
IE85

Bacchae. 1885.

Euripides.

... Bacchantes, ed. on the basis of Wecklein's edition by
I. T. Beckwith ... Text edition. Boston, Ginn & com-
pany, 1885.

1 p. l., 64 p. 20 $\frac{1}{2}$ " (College series of Greek authors)

1. Beckwith, Isbon Thaddeus, 1843-1934, ed.

Library of Congress
Copyright 1885: 20101

12-32120

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm

REDUCTION RATIO: 16x

IMAGE PLACEMENT: IA ☒ IIA IB IIB

DATE FILMED: 10-25-93

INITIALS M.P.C.

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

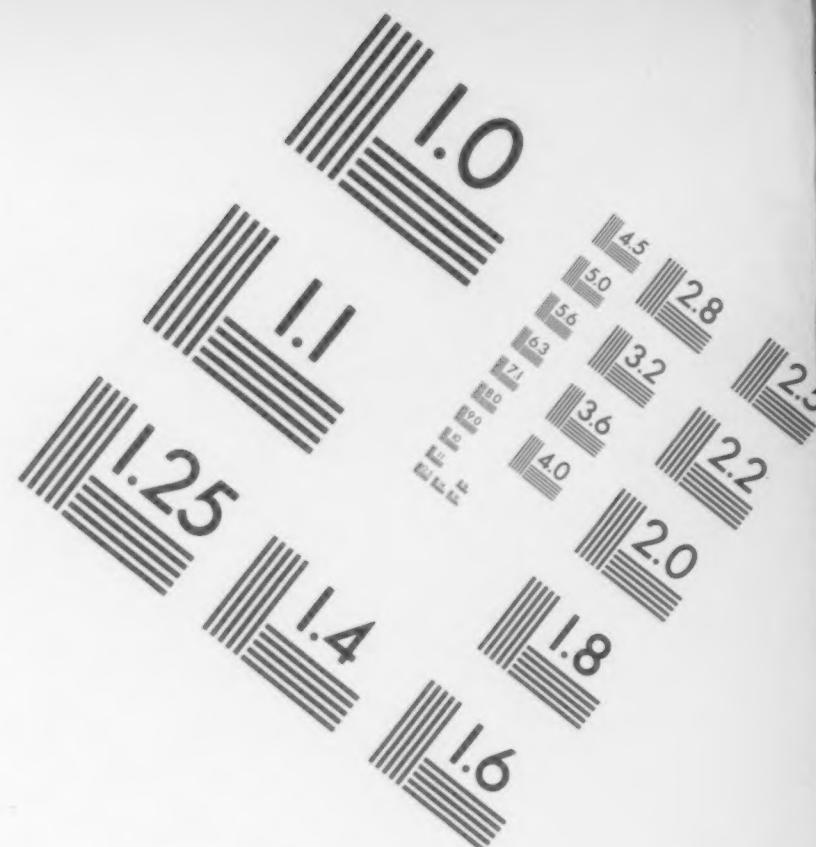
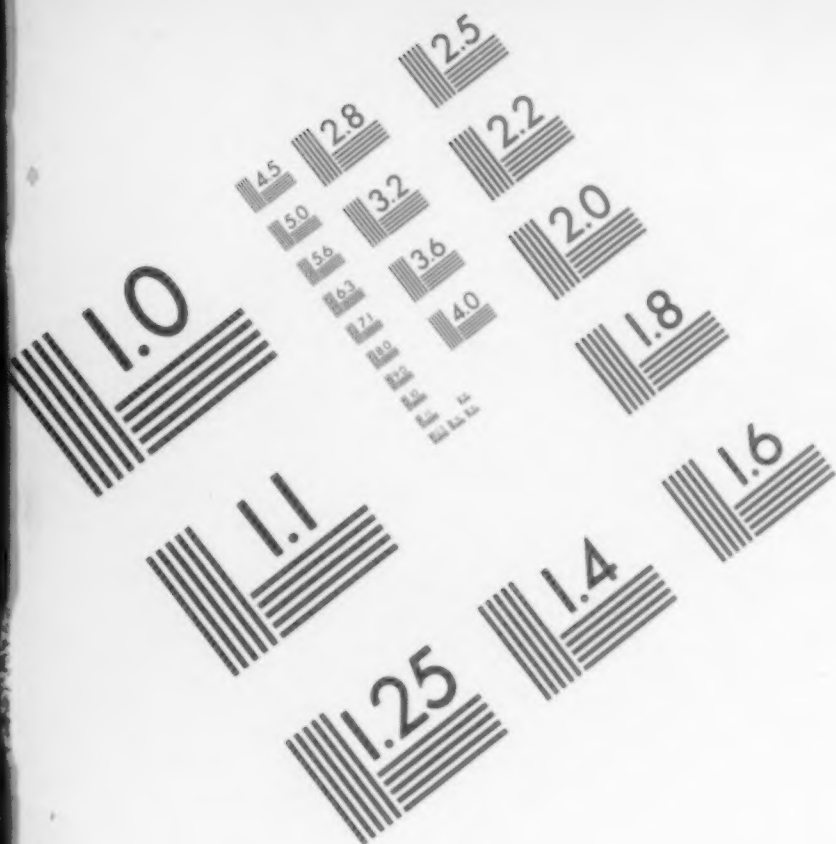

AIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

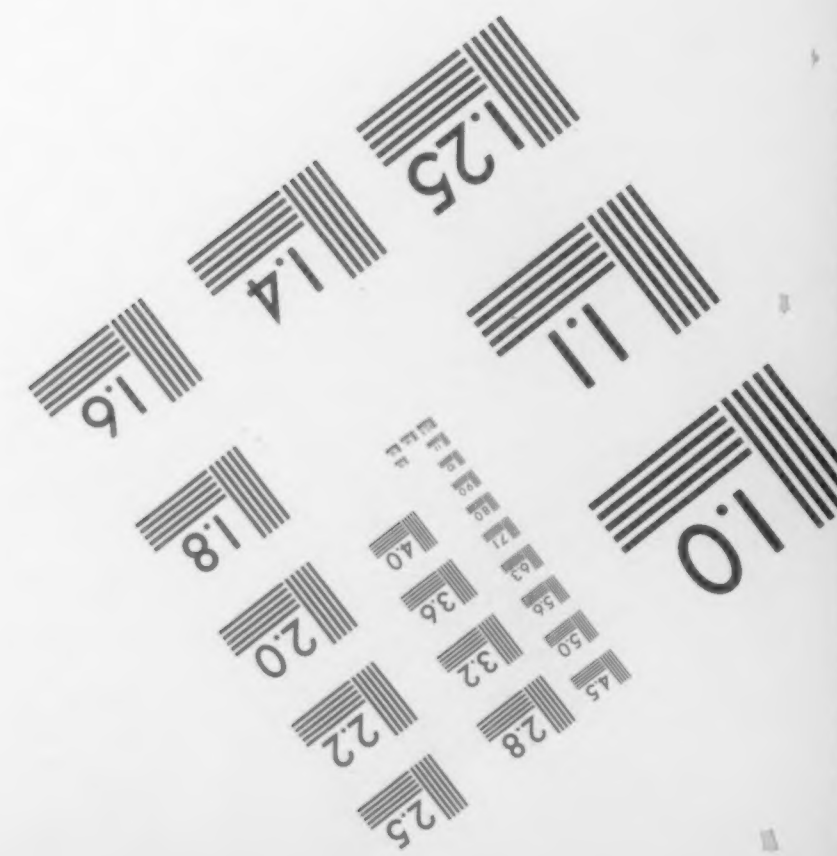
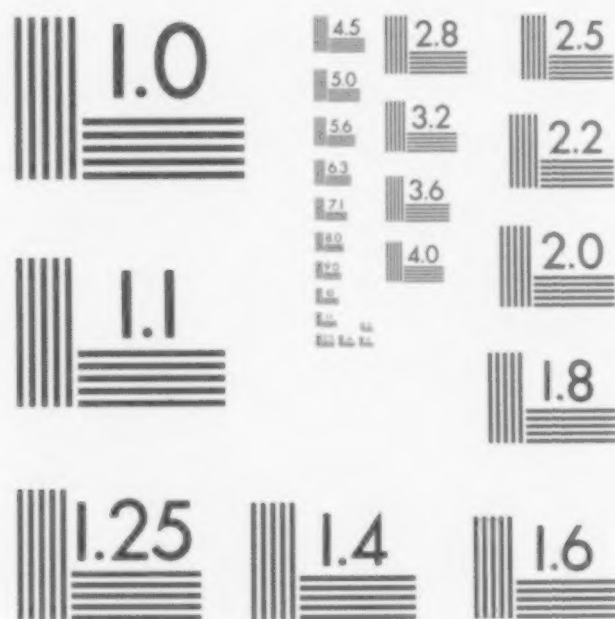
301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

Euripides.
Enchantes.

SEL
ERS

88EL

IE85

Columbia University
in the City of New York

Library

GIVEN BY

COLLEGE SERIES OF GREEK AUTHORS

EDITED UNDER THE SUPERVISION OF

JOHN WILLIAMS WHITE AND THOMAS D. SEYMOUR.

EURIPIDES

BACCHANTES

EDITED

ON THE BASIS OF WECKLEIN'S EDITION

BY

I. T. BECKWITH

PROFESSOR IN TRINITY COLLEGE.

TEXT EDITION.

BOSTON:

PUBLISHED BY GINN & COMPANY.

1885.

Entered, according to Act of Congress, in the year 1885, by
JOHN WILLIAMS WHITE AND THOMAS D. SEYMOUR,
In the Office of the Librarian of Congress, at Washington.

J. S. CUSHING & Co., PRINTERS, BOSTON.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ
ΒΑΚΧΑΙ.

240253

23 F '98 F.

2 F '88

DEC 15 1897 609

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΚΑΔΜΟΣ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΑΥΗ.

ΒΑΚΧΑΙ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἦκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη
Σεμέλη λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί·
μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν
5 πάρειμι Δίρκης νάματ' Ἴσμηνοῦ θ' ὕδωρ.
ὁρῶ δὲ μητρὸς μνήμα τῆς κεραυνίας
τόδ' ἐγγὺς οἴκων καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα Δίου πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἦρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
10 αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἄβατον ὃς πέδον τόδε
τίθησι θυγατρὸς στήκόν· ἀμπέλου δέ νιν
πέριξ ἐγὼ ἐκάλυψα βοτρυνώδει χλόῃ.

λιπῶν δὲ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων γύας
Φρυγῶν τε, Περσῶν ἡλιοβλήτους πλάκας
15 Βάκτριά τε τείχη τήν τε δύσχιμον χθόνα
Μήδων ἐπήλθον Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἥ παρ' ἀλμυρὰν ἅλα
κέϊται μιγάσιν Ἑλλησι βαρβάροις θ' ὁμοῦ
19 πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
21 κακεῖ χορεύσας καὶ καταστήσας ἐμὰς
22 τελετάς, ἵν' εἶην ἐμφανῆς δαίμων βροτοῖς,
20 εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων χθόνα.
23 πρῶτας δὲ Θήβας τάσδε γῆς Ἑλληνίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς

- 25 θύρσον τε δούς εἰς χεῖρα, κίσσινον βέλος,
 ἐπεὶ μ' ἀδελφαὶ μητρός, ἃς ἤκιστα χρῆν,
 Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διός,
 Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος
 εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν λέχους,
 30 Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν εἵνεκα κτανεῖν
 Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
 τοιγάρ νιν αὐτάς τ' ἐκ δόμων ὥστρον ἔγῳ
 μανίαις· ὅρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν·
 σκευὴν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν,
 35 καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων ὅσαι
 γυναῖκες ἦσαν ἐξέμηνα δωμάτων·
 ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι
 χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις θ' ἦνται πέτραις.
 δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κεῖ μὴ θέλει,
 40 ἀτέλεστον οὔσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
 Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὑπερ
 φανέντα θνητοῖς δαίμον' ὃν τίκτει Διί.
 Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα·
 Πενθεὶ δίδωσι θυγατρὸς ἐκπεφυκότη,
 45 ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ καὶ σπονδῶν ἄπο
 ὠθεῖ μ' ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμῶς μνείαν ἔχει.
 ὧν εἵνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι
 πᾶσιν τε Θηβαίοισιν. εἰς δ' ἄλλην χθόνα,
 τὰνθένδε θέμενος εὖ, μεταστήσω πόδα,
 50 δεικνὺς ἑμαυτόν· ἦν δὲ Θηβαίων πόλις
 ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξ ὅρους Βάκχας ἄγειν
 ζητῇ, συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν.
 ὧν εἵνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω
 μορφὴν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
 55 ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τρωῶν ἔρμα Λυδίας,

- θίασος ἐμὸς γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
 ἐκόμισα παρέδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
 αἵρεσθε τὰπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
 τύμπανα, ῥέας τε μητρὸς ἐμά θ' εὐρήματα,
 60 βασιλεία τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθούσαι τάδε
 κτυπέετε Πενθέως, ὥς ὁρᾷ Κάδμου πόλις.
 ἐγὼ δὲ Βάκχαις, εἰς Κιθαιρώνος πτυχὰς
 ἐλθὼν ἵν' εἰσὶ, συμμετασχήσω χορῶν.

ΧΟΡΟΣ.

- Ἀσίας ἀπὸ γαίας
 65 ἱερὸν Τρωῶν ἀμείψασα θοάζω
 Βρομίῳ [θεῷ] πόνον ἡδὺν κάματόν τ' εὐ-
 κάματον, Βάκχιον εὐαζομένα.

Στροφή α'.

- τίς ὁδῷ τίς ὁδῷ; τίς;
 μελάθροισ ἐκτοπος ἔστω, στόμα τ' εὐφη-
 70 μον ἅπας ἐξοσιούσθω· τὰ νομισθέν-
 τα γὰρ αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.

Ἀντιστροφή α'.

- ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων
 τελετὰς θεῶν εἰδὼς
 βιοτὰν ἀγιστεύει
 15 καὶ θιασεύεται ψυχὰν
 ἐν ὄρεσσι βακχεύων
 ὁσίοις καθαρμοῖσιν
 τά τε ματρὸς μεγάλας ὄρ-
 για Κυβέλας θεμιτεύων,
 80 ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων
 κισσῷ τε στεφανωθείς
 Διόνυσον θεραπεύει.
 ἴτε Βάκχαι, ἴτε Βάκχαι,

Στροφή β'.

- Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
 85 Διόνυσον κατάγουσαι
 Φρυγίων ἐξ ὀρέων Ἑλλάδος εἰς
 εὐρυχόρους ἀγυιάς, τὸν Βρόμιον·
- ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων
 λοχίαις ἀνάγκαισι
- 90 πταμένας Διὸς βροντᾶς
 νηδύος ἔκβολον μάτηρ
 ἔτεκεν, λιποῦσ' αἰῶ-
 να κεραυνίῳ πλαγᾷ·
 λοχίοις δ' αὐτίκα νιν δέ-
 95 ξατο θαλάμαις Κρονίδας Ζεὺς,
 κατὰ μηρῷ δὲ καλύψας
 χρυσέαισιν συνερείδει
 περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας.
 ἔτεκεν δ', ἀνίκα Μοῖραι
 100 τέλεσαν, ταυρόκερων θεὸν
 στεφάνωσέν τε δρακόντων
 στεφάνοις, ἔνθεν ἄγραν θηροτρόφον
 Μαινάδες ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις.
- 105 ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆ-
 βαι στεφανοῦσθε κισσῷ·
 βρύετε βρύετε χλοήρει
 μίλακι καλλικάρπῳ
 καὶ καταβακchioῦσθε
 110 δρυὸς ἢ ἐν ἐλάτας κλάδοισι,
 στικτῶν τ' ἐνδυτὰ νεβρίδων
 στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
 μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς

Ἀντιστροφή β'.

Στροφή γ'.

- ὀσιούσθ'· αὐτίκα γὰ πᾶσα χορεύσει,
 115 Βρόμιος εὖτ' ἂν ἄγῃ θιάσους
 εἰς ὄρος εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
 θηλυγενὴς ὄχλος
 ἀφ' ἱστῶν παρὰ κερκίδων τ'
 οἰστρηθεὶς Διονύσῳ.
- 120 ὦ θαλάμευμα Κουρή-
 των ζάθεοί τε Κρήτας
 Διογενέτορες ἑναυλοι,
 ἔνθα τρικόρυθες ἄντροις
 βυρσότονον κύκλωμα
 125 τόδε μοι Κορύβαντες ἡῦρον·
 αὐδᾷ βάκχια συντόνῳ
 κέρασαν ἀδυβοᾶν Φρυγίων
 αὐλῶν πνεύματα, ματρός τε ῥέας εἰς
 χέρα θῆκαν, κτύπον εὐάσμασι Βακχᾶν·
 130 παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι
 ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς,
 εἰς δὲ χορεύματα
 συνῆψαν τριετηρίδων,
 αἷς χαίρει Διόνυσος.
- 135 ἡδὺς ἐν οὔρεσιν, εὖτ' ἂν
 ἐκ θιάσων δρομαίων
 πέσῃ πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
 ἱερὸν ἐνδυτόν, ἀγρεύων
 αἶμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
 140 ἰέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια.
 ὃ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
 ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἶνω, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν

Ἀντιστροφή γ'.

Ἐπώδός.

- νέκταρι, Συρίας δὲ θρώσκει λιβάνου καπνός.
 145 ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων
 πυρσώδη φλόγα πεύκας
 ἐκ νάρθηκος αἴσσει
 δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας
 ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
 150 τρυφερὸν πλόκον εἰς αἰθέρα ρίπτων.
 ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
 τοιάδ'· ὦ ἴτε Βάκχαι,
 ὦ ἴτε Βάκχαι, Πακ-
 τώλου χρυσορόου χλιδᾷ
 155 μέλπετε τὸν Διόνυσον
 βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων,
 εὖια τὸν εὖιον ἀγαλλόμεναι θεὸν
 ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε,
 160 λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος
 ἱερὸς ἱερὰ παίγματα
 βρέμῃ, σύνοχα φοιτάσιν
 165 εἰς ὄρος εἰς ὄρος· ἡδομένα δ' ἄρα,
 πῶλος ὅπως ἅμα ματέρι φορβάδι,
 κῶλον ἄγει ταχύπουν σκιρτήμασι Βάκχα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- 170 Τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων
 Ἀγήνορος παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν
 λιπὼν ἐπύργωσ' ἄστνυ Θηβαίων τόδε.
 ἴτω τις, εἰσάγγελλε Τειρεσίας ὅτι
 ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς ὦν ἦκω πέρι
 175 ἃ τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὦν γεραιτέρῳ,
 θύρσους ἀνάπτειν καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν
 στεφανοῦν τε κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.

ΚΑΔΜΟΣ.

- ὦ φίλταθ', ὡς σὴν γῆρυν ἡσθόμην κλύων
 σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρός, ἐν δόμοισιν ὦν.
 180 ἦκω δ' ἔτοιμος τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ.
 δεῖ γάρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,
 Διόνυσον ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός,
 ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν αὐξέσθαι μέγαν.
 ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῦ καθιστάναι πόδα
 185 καὶ κρᾶτα σείσαι πολιόν; ἐξηγοῦ σύ μοι
 γέρων γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός.
 ὡς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ' οὔθ' ἡμέραν
 θύρσῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἡδονῇ
 γέροντες ὄντες.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- ταῦτ' ἐμοὶ πάσχεις ἄρα·
 190 καὶ γὰρ ἡβῶ κάπιχειρήσω χοροῖς.

ΚΑΔΜΟΣ.

οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀλλ' οὐχ ὁμοίαν ὁ θεὸς ἂν τιμὴν ἔχει.

ΚΑΔΜΟΣ.

γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὁ θεὸς ἀμοχθὶ κείσε νῶν ἡγήσεται.

ΚΑΔΜΟΣ.

- 195 μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

μόνοι γὰρ εὖ φρονοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.

ΚΑΔΜΟΣ.

μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερός.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἰδού, ξύναπτε καὶ ξυνωρίζου χέρα.

ΚΑΔΜΟΣ.

οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τῶν θεῶν θνητὸς γεγώς.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- 200 οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσι.
πατρίους παραδοχὰς ἄς θ' ὁμήλικας χρόνῳ
κεκτήμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος,
οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν ἡϋρῆται φρενῶν.
ἐρεῖ τις ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
205 μέλλων χορεύειν κῶτα κισσώσας ἐμόν.
οὐ γὰρ διήρηχ' ὁ θεὸς εἴτε τὸν νέον
χρήζει χορεύειν εἴτε τὸν γεραίτερον,
ἀλλ' ἐξ ἀπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
κοινὰς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὐξεσθαι θέλει.

ΚΑΔΜΟΣ.

- 210 ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὄρᾳς,
ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι.
Πενθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε διὰ σπουδῆς περᾶ
Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
ὡς ἐπτόηται· τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- 215 ἔκδημος ὦν μὲν τῆσδ' ἐτύγχανον χθονός,
κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακά,
γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι
πλασταῖσι βακχεΐαισιν, ἐν δὲ δασκίοις

- ὄρεσι θοάζειν, τὸν νεωστὶ δαίμονα
220 Διόνυσον ὅστις ἔστι τιμώσας χοροῖς·
πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἐστάναι
κρατῆρας, ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν
πτώσσουσιν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
πρόφασιν μὲν ὡς δὴ Μαινάδας θυοσκοῦν,
225 τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου.
ὅσας μὲν οὖν εἴληφα, δεσμίους χέρας
σώζουσι πανδήμοισι πρόσπολοι στέγαις·
ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὅρους θηράσομαι,
Ἰνώ τ' Ἀγαυὴν θ' ἢ μ' ἔτικτ' Ἐχίονι,
230 Ἀκταίωνός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω.
καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἀρμόσας ἐν ἄρκυσι
παύσω κακούργου τῆσδε βακχεΐας τάχα.
λέγουσι δ' ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος
γόης ἐπωδὸς Λυδίας ἀπὸ χθονός,
235 ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὐόσμοις κομῶν,
οἶνωπός, ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
ὃς ἡμέρας τε κεὺφρόνας συγγίγνεται
τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν.
εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
240 παύσω κτυποῦντα θύρσον ἀνασείοντά τε
κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν.
[ἐκεῖνος εἰναί φησι Διόνυσον θεόν,
ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφθαι Διός,
ὃς ἐκπυροῦται λαμπάσιν κεραυνίαις
245 σὺν μητρί, Δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια,
ὑβρεὶς ὑβρίζειν, ὅστις ἔστιν ὁ ξένος;]
ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον
ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὄρῳ

- 250 πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς, πολὺν γέλων,
 νάρθηκι βακχεύοντ'· ἀναίνομαι, πάτερ,
 τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν νοῦν οὐκ ἔχον.
 οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
 θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
 255 σὺ ταῦτ' ἔπεισας, Τειρεσία· τόνδ' αὖ θέλεις
 τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρειν νέον
 σκοπεῖν πτερωτοὺς κάμπύρων μισθοὺς φέρειν.
 εἰ μή σε γῆρας πολὺν ἐξερρύετο,
 καθῆσ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
 260 τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ
 ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάμος,
 οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.

ΧΟΡΟΣ.

- τῆς δυσσεβείας. ὦ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς
 Κάδμον τε τὸν σπείραντα γηγενῇ στάχυν;
 265 Ἐχίονος δ' ὦν παῖς καταισχύνεις γένος;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
 καλὰς ἀφορμάς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν·
 σὺ δ' εὐτροχὸν μὲν γλῶσσαν ὥς φρονῶν ἔχεις,
 ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐνείσι σοι φρένες.
 270 θρασὺς δὲ [γλώσση] καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ
 κακὸς πολίτης γίγνεται νοῦν οὐκ ἔχων.
 οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος ὃν σὺ διαγελάς,
 οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξεῖπεν ὅσος
 καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γάρ, ὦ νεανία,
 275 τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι· Δημήτηρ θεά·
 γῆ δ' ἐστίν, ὄνομα δ' ὀπότερον βούλει κάλε·
 αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτοὺς·

- ὃς δ' ἦλθεν ἐπὶ τὰντίπαλον ὁ Σεμέλης γόνος
 βότρυος ὑγρὸν πῶμ' ἡῦρε κείσηνέγκατο
 280 θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς τάλαιπῶρους βροτοὺς
 λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ροῆς,
 ὕπνον τε λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν
 δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
 οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγώς,
 285 ὥστε διὰ τοῦτον τὰγάθ' ἀνθρώπους ἔχειν.
 [καὶ καταγελάς νῦν, ὥς ἐνερράφη Διὸς
 μηρῷ; διδάξω σ' ὥς καλῶς ἔχει τόδε.
 ἐπεὶ νῦν ἦρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
 Ζεὺς, εἰς δ' Ὀλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν θεόν,
 290 Ἥρα νῦν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ·
 Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ' οἷα δὴ θεός.
 ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου
 αἰθέρος, ἔθηκε τόνδ' ὄμηρον ἐκδιδούς
 Διόνυσον Ἥρας νεικέων· χρόνῳ δέ νῦν
 295 βροτοὶ τραφήναί φασιν ἐν μηρῷ Διός,
 ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
 Ἥρα ποθ' ὠμήρευσε, συνθέντες λόγον.]
 μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
 καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει·
 300 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς,
 λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμνηότας ποιεῖ.
 Ἀρεῴς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά·
 στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα καπὶ τάξεσι
 φόβος διεπτόησε πρὶν λόγχης θιγεῖν·
 305 μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ Διονύσου πάρα.
 ἔτ' αὐτὸν ὄψει καπὶ Δελφίσιν πέτραις
 πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα,
 πάλλουντα καὶ σείοντα Βακχεῖον κλάδον,

- μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'. ἀλλ' ἐμοί, Πενθεῦ, πιθοῦ·
 310 μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν,
 μηδ' ἦν δοκῆς μέν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
 φρονεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου
 καὶ σπένδε καὶ βάκχευε καὶ στέφου κάρα.
 οὐχ ὁ Διόνυσος σωφρονεῖν ἀναγκάσει
 315 γυναικας εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
 [τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' ἀεὶ]
 τοῦτο· σκοπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
 οὐσ' ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
 ὄρας, σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις
 320 πολλοί, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλιν·
 κακέϊνος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος.
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
 κισσῶ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
 πολιά ξυνωρίς, ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
 325 κοῦ θεομαχῆσω σῶν λόγων πεισθεῖς ὑπο.
 μαίνει γὰρ ὡς ἄλγιστα, κοῦτε φαρμάκοις
 ἄκη λάβοις ἂν οὔτ' ἄνευ τούτων ἔσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχύνεις λόγοις,
 τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς μέγαν θεόν.

ΚΑΔΜΟΣ.

- ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνευσεν·
 οἶκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
 νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
 κεῖ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῆς,
 παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς
 335 ὡς ἔστι, Σεμέλῃ θ' ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν,
 ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῆ.

- ὄρας τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,
 ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες ἄς ἐθρέψατο
 διεσπάσαντο, κρείσσον' ἐν κυναγίαις
 340 Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν.
 ὁ μὴ πάθῃς σὺ, δεῦρό σου στέψω κάρα
 κισσῶ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἰὼν,
 μηδ' ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί;
 345 τῆς σῆς δ' ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον
 δίκην μέτειμι. στειχέτω τις ὡς τάχος,
 ἐλθὼν δὲ θάκους τοῦδ' ἵν' οἰωνοσκοπῇ
 μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
 ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ,
 350 καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μέθες.
 μάλιστα γὰρ νιν δῆξομαι δράσας τάδε.
 οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες ἐξιχνεύσατε
 τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
 καινὴν γυναιξὶ καὶ λέχη λυμαίνεται.
 355 κἄνπερ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε
 δεῦρ' αὐτόν, ὡς ἂν λευσίμου δίκης τυχὼν
 θάνῃ πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδὼν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- ὦ σχέτλι', ὡς οὐκ οἶσθα ποῦ ποτ' εἰ λόγων.
 μέμηνας ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν.
 360 στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἄξαιτώμεθα
 ὑπὲρ τε τούτου καίπερ ὄντος ἀγρίου
 ὑπὲρ τε πόλεως τὸν θεὸν μηδὲν νέον
 δρᾶν. ἀλλ' ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα·
 πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμὸν κἀγὼ τὸ σόν·

- 365 γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως.
τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
τοῖς σοῖσι, Κάδμε· μαντικῇ μὲν οὐ λέγω,
τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.

ΧΟΡΟΣ.

- 370 Ὅσῖα πότνα θεῶν,
Ὅσῖα δ' ἂν κατὰ γᾶν
χρυσέαν πτέρυγα φέρεις,
τάδε Πενθέως αἰεῖς;
αἰεῖς οὐχ ὅσῖαν
375 ὕβριν εἰς τὸν Βρόμιον,
τὸν Σεμέλας τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις
εὐφροσύναις δαίμονα πρῶ-
τον μακάρων; ὃς τάδ' ἔχει,
θιασεύειν τε χοροῖς
380 μετὰ τ' αὐλοῦ γελάσαι
ἀποπαῦσαί τε μερίμνας,
ὅποταν βότρυος ἔλθῃ
γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν,
κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
385 ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ.

- ἀχαλίνων στομάτων
ἀνόμου τ' ἀφροσύνας
τὸ τέλος δυστυχία·
ὁ δὲ τᾶς ἡσυχίας
390 βίотος καὶ τὸ φρονεῖν
ἀσάλευτόν τε μένει
καὶ συνέχει δώματα· πόρσω γὰρ ὅμως
αἰθέρα ναίοντες ὀρῶ-

Στροφή α'.

Ἀντιστροφή α'.

- σιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι.
395 τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία
τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν.
βραχὺς αἰὼν· ἐπὶ τούτῳ
δέ τις ἂν μεγάλα διώκων
τὰ παρόντ' οὐχὶ φέροι.
400 μαινομένων οἶδε τρόποι
καὶ κακοβούλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν.

- ἰκοίμαν ποτὶ Κύπρον,
νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας,
ἐν ᾗ θελξίφρονες νέμον-
405 ται θνατοῖσιν Ἑρωτες,
χθόνα θ' ἂν ἐκατόστομοι
βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ
καρπίζουσιν ἄνομβροι.
ποῦ δ' ἂν καλλιστενομένα
410 Πιερία μούσειος ἔδρα,
σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου;
ἐκεῖσ' ἄγε μ', ὦ Βρόμιε Βρόμιε,
πρόβακχ' εὖτε δαῖμον.
ἐκεῖ Χάριτες, ἐκεῖ δὲ Πόθος·
415 ἐκεῖ δὲ Βάκχαις θέμις ὀργιάζειν.

Στροφή β'.

- ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς
χαίρει μὲν θαλίαισιν,
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰ-
420 ρήναν, κουροτρόφον θεάν.
ἴσα δ' εἰς τε τὸν ὄλβιον
τόν τε χεῖρονα δῶκ' ἔχειν
οἴνου τέρψιν ἄλυπον·

Ἀντιστροφή β'.

- μισεῖ δ' ὧ μὴ ταῦτα μέλει,
 425 κατὰ φάος νύκτας τε φίλας
 εὐαίωνα διαζῆν·
 σοφὸν δ' ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε
 περισσῶν παρὰ φωτῶν.
 430 τὸ πλήθος ὃ τι τὸ φαυλότερον
 ἐνόμισε χρήταί τε, τόδ' ἂν δεχοίμαν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

- Πενθεῦ, πάρεσμεν τήνδ' ἄγραν ἡγρευκότες
 435 ἐφ' ἣν ἔπεμψας, οὐδ' ἄκρανθ' ὠρμήσαμεν.
 ὁ θῆρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾶος οὐδ' ὑπέσπασε
 φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
 οὐδ' ὠχρὸς οὐδ' ἥλλαξεν οἰνωπὸν γένυν,
 γελῶν δὲ καὶ δεῖν καπάγειν ἐφίετο
 440 ἔμενέ τε, τοῦμόν εὐπετὲς ποιούμενος.
 καὶ γὰρ δι' αἰδοῦς εἶπον· ὦ ξέν', οὐχ ἐκὼν
 ἄγω σε, Πενθέως δ' ὅς μ' ἔπεμψ' ἐπιστολαῖς.
 ἅς δ' αὖ σὺ Βάκχας εἶρξας, ἅς συνήρπασας
 καῖδησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης,
 445 φροῦδαί γ' ἐκῆναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας
 σκιρτῶσι Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν·
 αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη ποδῶν,
 κληῖδες τ' ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερός.
 πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμάτων ἦκει πλέως
 450 εἰς τάσδε Θήβας. σοὶ δὲ τᾶλλα χρὴ μέλειν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

μέθεσθε χειρῶν τοῦδ'· ἐν ἄρκυσι γὰρ ὦν
 οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκὺς ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
 ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένε,
 ὥς εἰς γυναῖκας, ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει·

- 455 πλόκαμός τε γάρ σου ταναὸς οὐ πάλης ὕπο,
 γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
 λευκὴν δὲ χροιάν ἐκ παρασκευῆς ἔχεις,
 οὐχ ἡλίου βολαῖσω, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς,
 τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
 460 πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἶ γένος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ κόμπος οὐδεὶς, ῥάδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
 τὸν ἀνθεμῶδη Τμῶλον οἶσθά που κλύων.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

οἶδ', ὅς τὸ Σάρδεων ἄστρῳ περιβάλλει κύκλῳ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐντεῦθεν εἰμι, Λυδία δέ μοι πατρίς.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- 465 πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ' ὁ τοῦ Διός.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὅς νέους τίκτει θεούς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ, ἀλλὰ Σεμέλην ἐνθάδ' ἔξευξεν γάμοις.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πότερα δὲ νύκτωρ σ' ἢ κατ' ὄμμ' ἠνάγκασεν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- 470 ὁρῶν ὁρῶντα, καὶ δίδωσιν ὄργια.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τὴν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἐστὶ δ' ἄξι' εἰδέναι.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

475 εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἴν' ἀκοῦσαι θέλω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τὸν θεὸν ὁρᾶν γὰρ φῆς σαφῶς, ποῖός τις ἦν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁποῖος ἤθελ'. οὐκ ἐγὼ ἔτασσον τόδε.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὖ κούδεν λέγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

480 δόξει τις ἀμαθεὶ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἦλθες δὲ πρῶτα δεῦρ' ἄγων τὸν δαίμονα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολὺ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τάδ' εὖ γε μᾶλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

485 τὰ δ' ἱερὰ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νύκτωρ τὰ πολλὰ· σεμνότητ' ἔχει σκότος.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τοῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κὰν ἡμέρα τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

490 σέ δ' ἀμαθίας γε κάσεβοῦντ' εἰς τὸν θεόν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ὥς θρασὺς ὁ βάκχος κούκ ἀγύμναστος λόγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἴφ' ὃ τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πρῶτον μὲν ἄβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

495 ἔπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χεροῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτός μ' ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

εἵρκαῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάζομεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ὅταν γε καλέσης αὐτὸν ἐν Βάκχαις σταθείς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

500 καὶ νῦν ἂ πάσχω πλησίον παρὼν ὄρᾱ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καὶ ποῦ ἔστιν; οὐ γὰρ φανερὸς ὄμμασιν γ' ἐμοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβῆς αὐτὸν ὦν οὐκ εἰσορᾷς.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

λάζυσθε, καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὁδε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐδῶ με μὴ δεῖν σωφρονῶν οὐ σώφροσιν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

505 ἐγὼ δὲ δεῖν γε κυριώτερος σέθεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ οἶσθ' ἀτίζων οὐθ' ὁ δρᾷς οὐθ' ὅστις εἶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Πενθεὺς Ἀγαύης παῖς, πατὴρ δ' Ἐχίονος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐνδυστυχήσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

510 χώρει· καθεῖρξάτ' αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
φάτναισιν, ὥς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας.
ἐκεῖ χόρενε· τάσδε δ' ἄς ἄγων πάρει
κακῶν συνεργοὺς ἢ διεμπολήσομεν
ἢ χεῖρα δούπου τοῦδε καὶ βύρσης κτύπου
παύσας, ἐφ' ἱστοῖς δμῳίδας κεκτήσομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

515 στείχοιμ' ἄν· ὃ τι γὰρ μὴ χρεῶν, οὔτοι χρεῶν
παθεῖν. ἀτάρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων
μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις·
ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν κείνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις.

ΧΟΡΟΣ.

* * * *
Ἀχελῷου θύγατερ,

Στροφή.

520 πότνι' εὐπάρθενε Δίρκα·
σὺ γὰρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς
τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες,
ὅτε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἀ-
θανάτου Ζεὺς ὁ τεκὼν ἦρ-
525 πασέ νιν, ταῦτ' ἀναβώσας·
ἴθι, Διθύραμβ', ἐμὰν ἄρ-
σενα τάνδε βᾶθι νηδύν·
ἀναφαίνω σε τόδ', ὦ Βάκ-
χιε, Θήβαις ὀνομάζειν.

- 530 σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα,
στεφαναφόρους ἀπωθεῖ
θιάσους ἔχουσαν ἐν σοί.
τί μ' ἀναίνει; τί με φεύγεις;
ἔτι ναὶ τὰν βοτρυνώδη
535 Διονύσου χάριν οἶνας
ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει.

οἶαν οἶαν ὄργαν
ἀναφαίνει χθόνιον
γένος ἐκφύς τε δράκοντός
540 ποτε Πενθείς, ὃν Ἐχίων
ἐφύτευσε χθόνιος,
ἀγριωπὸν τέρας, οὐ φώ-
τα βρότειον, φόνιον δ' ὥσ-
τε γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖς.
545 ὃς ἐμὲ βρόχοισι τὰν τοῦ
Βρομίου τάχα ξυνάψει,
τὸν ἐμὸν δ' ἐντὸς ἔχει δά-
ματος ἤδη θιασώταν
σκοτίαισι κρυπτὸν εἵρκταις.
550 ἐσορᾶς τάδ', ὦ Διὸς παῖ
Διόνυσε, σοὺς προφήτας
ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας;
μόλε χρυσῶπα τινάσσων,
ἄνα, θύρσον κατ' Ὀλύμπου,
555 φονίου δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατὰσχες.

πόθι Νύσας ἄρα τᾶς θη-
ροτρόφου θυρσοφορεῖς
θιάσους, ὦ Διόνυσ', ἥ
κορυφαῖς Κωρυκίαις;

Ἀντιστροφή.

Ἐπώδός.

- 560 τάχα δ' ἐν ταῖς πολυδένδρεσ-
σιν Ὀλύμπου θαλάμαις, ἐν-
θα ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων
σύναγεν δένδρεα μούσαις,
σύναγεν θήρας ἀγρώτας.
565 μάκαρ ὦ Πιερία,
σέβεταιί σ' Εὐῖος, ἥξει
τε χορεύων ἄμα βακχεύ-
μασι, τὸν τ' ὠκυρόαν
διαβὰς Ἀξιὸν εἰλίσ-
570 σομένας Μαινάδας ἄξει,
Λυδίαν τε, τὸν εὐδαιμονίας
βροτοῖς ὀλβοδόταν
πατέρα, τὸν ἔκλυον
εὐίππον χώραν ὕδασιν
575 καλλίστοισι λιπαίνειν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἰώ,
κλύετ' ἐμᾶς κλύετ' αὐδᾶς,
ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

τίς ὅδε, τίς ὅδε πόθεν ὁ κέλαδος ἀνά μ' ἐκάλεσεν
Εὐίου;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- 580 ἰὼ ἰώ, πάλιν αὐδῶ,
ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

ἰὼ ἰὼ δέσποτα δέσποτα,

μόλε νυν ἡμέτερον εἰς
θίασον, ὦ Βρόμιε Βρόμιε.

ΚΟΡΤΦΑΙΟΣ.

585 πέδου χθονὸς ἔνοσι πότνια.
ᾶ ᾶ,
τάχα τὰ Πενθέως
μέλαθρα διατινάσσεται πεσήμασιν.
ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα.
590 σέβετέ νιν.

ΧΟΡΟΣ.

σέβομεν ὦ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

ἰδὲ τὰ λάινα κίοσιν ἔμβολα
διάδρομα τάδε.
Βρόμιος ἀλαλάσσεται στέγας ἔσω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄπτε κεραύνιον αἶθοπα λαμπάδα.
595 σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθέως.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

ᾶ ᾶ,
πῦρ οὐ λεύσσεις οὐδ' αὐγάζει
Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον ἄν
ποτε κεραυνόβολος ἔλιπε φλόγα
Δίου βροντᾶς;

ΚΟΡΤΦΑΙΟΣ.

600 δίκετε πεδόσε δίκετε τρομερὰ
σώματα, Μαινάδες.
ὁ γὰρ ἄναξ ἄνω κάτω τιθεὶς ἔπεισι
μέλαθρα τάδε Διὸς γόνος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

605 βάρβαροι γυναῖκες, οὕτως ἐκπεπληγμένοι φόβῳ
πρὸς πέδῳ πεπτώκατ'; ἤσθησθ', ὡς ἔοικε, Βακχίου
διατινάξαντος μέλαθρον. ἀλλ' ἄγ' ἐξανίστατε
σῶμα καὶ θαρσεῖτε σαρκὸς ἐξαμείψασαι τρόμον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν εὐίου βακχεύματος,
ὡς ἐσείδον ἀσμένη σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

610 εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην,
Πενθέως ὡς εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσούμενος;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ οὐ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς
τύχοις;
ἀλλὰ πῶς ἡλευθερώθης ἀνδρὸς ἀνοσίου βρόχων;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτὸς ἐξέσωσ' ἑμαυτὸν ῥαδίως ἄνευ πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

615 οὐδὲ σου συνῆψε χεῖρε δεσμίοισιν ἐν βρόχοις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ταῦτα καὶ καθύβρις αὐτόν, ὅτι με δεσμεύειν δοκῶν
οὐτ' ἔθιγεν οὐθ' ἤψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.
πρὸς φάτναις δὲ ταῦρον εὐρών, οὐ καθεῖργ' ἡμᾶς
ἄγων,

τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς ποδῶν,
620 θυμὸν ἐκπνέων, ἰδρώτα σώματος στάζων ἄπο,
χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας· πλησίον δ' ἐγὼ παρὼν

ἡσυχος θάσσω· ἔλευσσον. ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα καὶ μητρὸς τάφῳ
πῦρ ἀνῆψ'. ὁ δ' ὡς ἐσεῖδε, δώματ' αἶθεσθαι δοκῶν
625 ἦσσε' ἐκείσε κατ' ἐκείσε, δμῶσιν Ἀχελῶον φέρειν
ἐννέπων, ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν μάτην πονῶν.
διαμεθεῖς δὲ τόνδε μόχθον, ὡς ἐμοῦ πεφευγότες,
ἵεται ξίφος κελαινὸν ἀρπάσας δόμων ἔσω.

καθ' ὁ Βρόμιος, ὡς ἔμοιγε φαίνεται, δόξαν λέγω,
630 φάσμι' ἐποίησεν κατ' αὐλήν· ὁ δ' ἐπὶ τοῦθ' ὥρμη-
μένος

ἦσσε κακέντει φαεινὸν αἰθέρ', ὡς σφάζων ἐμέ.
πρὸς δὲ τοῖσδ' αὐτῷ τάδ' ἄλλα Βάκχιος λυμαίνεται·
δώματ' ἔρρηξεν χαμάζε· συντεθράνεται δ' ἅπαν
πικροτάτους ἰδόντι δεσμούς· τοὺς ἐμούς· κόπου δ' ὑπο
635 διαμεθεῖς ξίφος παρείται. πρὸς θεὸν γὰρ ὦν ἀνὴρ
εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησ'· ἡσυχος δ' ἐκβὰς ἐγὼ
δωμάτων ἦκω πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας.

ὡς δέ μοι δοκεῖ, ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω,
εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἦξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ;
640 ῥαδίως γὰρ αὐτὸν οἶσω, καὶ πνέων ἐλθῇ μέγα.
πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
ἔα ἔα·

645 ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ· τί τάδε; πῶς προνώπιος
φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

στήσον πόδ', ὀργῇ δ' ὑπόθες ἡσυχον τρόπον.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾶς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκ εἶπον ἢ οὐκ ἤκουσας ὅτι λύσει μέ τις;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

650 τίς; τοὺς λόγους γὰρ εἰσφέρεις καινοὺς αἰεί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὃς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

* * * * *

ΠΕΝΘΕΥΣ.

κλήειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουσι καὶ τείχη θεοί;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

655 σοφὸς σοφὸς σύ, πλὴν ἂν δεῖ σ' εἶναι σοφόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἂν δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἐγὼ γ' ἔφην σοφός.
κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,
ὃς ἐξ ὅρου πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·
ἡμεῖς δέ σοι μενούμεν, οὐ φευξόμεθα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

660 Πενθεύ κρατύνων τήσδε Θηβαίας χθονός,
ἦκω Κιθαιρῶν' ἐκλιπών, ἔν' οὐποτε
λευκῆς ἀνείσαν χιόνος ἐξαυγείς βολαί.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἦκεις δὲ ποίαν προστιθείς σπουδὴν λόγου;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Βάκχας ποτνιαδάς εἰσιδών, αἶ τήσδε γῆς
665 οἷστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν,
ἦκω φράσαι σοὶ καὶ πόλει χρήζων, ἄναξ.
ὥς δευὰ δρῶσι θαυμάτων τε κρείσσονα.
θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παρρησία
φράσω τὰ κεῖθεν ἢ λόγον στειλώμεθα.
670 τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ,
καὶ τοῦξύθυμον καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

λέγ', ὥς ἀθῶος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσει.
[τοῖς γὰρ δίκαιοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.]
ὅσῳ δ' ἂν εἴπῃς δεωότερα Βακχῶν πέρι,
675 τοσῶδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας
γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκη προσθήσομεν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
μόσχων ὑπεξήκριζον, ἠνίχ' ἥλιος
ἀκτῖνας ἐξίησι θερμαίνων χθόνα.
680 ὀρώ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν,
ὧν ἦρχ' ἐνὸς μὲν Αὐτονόη, τοῦ δευτέρου
μήτηρ Ἀγαυή σή, τρίτου δ' Ἰνὼ χοροῦ.

ἡῦδον δὲ πᾶσαι σώμασιν παρειμέναι,
αἶ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην,
685 αἶ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κára
εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὥς σὺ φῆς
ὦνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ ψόφῳ
θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἡρημωμένην.
ἢ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσαις
690 σταθείσα Βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας,
μυκῆμαθ' ὥς ἤκουσε κεροφόρων βοῶν.
αἶ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον
ἀνῆξαν ὀρθαί, θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
νέαι παλαιαὶ παρθένοι τ' ἔτ' ἄζυγες.
695 καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὦμους κόμας
νεβρίδας τ' ἀνεστείλανθ' ὅσαισιν ἀμμάτων
σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορὰς
ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσιν γένυν.
αἶ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ' ἢ σκύμνους λύκων
700 ἀγρίους ἔχουσai λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα,
ὅσαις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν ἔτι
βρέφη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
στεφάνους δρυὸς τε μίλακός τ' ἀνθροφόρου.
θύρσον δέ τις λαβοῦσ' ἔπαισεν εἰς πέτραν,
705 ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς·
ἄλλη δὲ νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός·
ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρήν,
ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα
710 γάλακτος ἔσμούςς εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων
θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.
ὥστ' εἰ παρήσθαι, τὸν θεὸν τὸν νῦν ψέγεις
εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες εἰσιδὼν τάδε.

- ξυνήλθομεν δὲ βουκόλοι καὶ ποιμένες,
 715 κοινῶν λόγων δώσαντες ἀλλήλοις ἔριν·
 [ὡς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τ' ἐπάξια]
 καὶ τις πλάνης κατ' ἄστν καὶ τρίβων λόγων
 ἔλεξεν εἰς ἅπαντας· ὦ σεμνὰς πλάκας
 ναῖοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
 720 Πενθέως Ἀγαύην μητέρ' ἐκ βακχευμάτων
 χάριν τ' ἀνακτι θώμεθ'· εὖ δ' ἡμῖν λέγειν
 ἔδοξε, θάμνων δ' ἐλλοχίζομεν φόβαις
 κρύψαντες αὐτούς· αἱ δὲ τὴν τεταγμένην
 ὥραν ἐκίνουν θύρσον εἰς βακχεύματα,
 725 Ἰακχον ἀθρόω στόματι τὸν Διὸς γόνον
 Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχεν ὄρος
 καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.
 κυρεῖ δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου·
 καὶ γὰρ ἔξεπήδησ' ὡς συναρπάσαι θέλων,
 730 λόχμην κενώσας ἔνθ' ἐκρύπτομεν δέμας
 ἡ δ' ἀνεβόησεν· ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
 θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπ'· ἀλλ' ἔπεσθέ μοι,
 ἔπεσθε θύρσοις διὰ χερῶν ὠπλισμένοι.
 ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες ἐξηλύξαμεν
 735 Βακχῶν σπαραγμόν, αἱ δὲ νεμομέναις χλόην
 μόσχους ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
 καὶ τὴν μὲν ἂν προσεΐδες εὖθελον πόρῳ
 μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν βία,
 ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρου σπαράγμασιν.
 740 εἶδες δ' ἂν ἡ πλευρ' ἡ δίχην ἐμβασιν
 ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμαστὰ δὲ
 ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἷματι.
 ταῦροι δ' ὑβρισταί, κεῖς κέρας θυμούμενοι
 τὸ πρόσθεν, ἐσφάλλοντο πρὸς γαίαν δέμας,

- 745 μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων.
 θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ
 ἡ σὲ ξυνάψαι βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
 χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
 πεδίων ὑποτάσεις, αἱ παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς
 750 εὐκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίοις στάχυν,
 Ὑσιὰς τ' Ἐρυθράς θ', αἱ Κιθαιρῶνος λέπας
 νέρθεν κατὰ κήκασιν, ὥστε πολέμιοι
 ἐπεισπεσοῦσαι πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
 διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα,
 * * * * *
 755 ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὑπο
 προσείχετ' οὐδ' ἐπιπτεν εἰς μέλαν πέδον,
 οὐ χαλκός, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βοστρύχοις
 πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἔκαιεν. οἱ δ' ὀργῆς ὑπο
 εἰς ὄπλ' ἐχώρουν φερόμενοι Βακχῶν ὑπο·
 760 οὐπὲρ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἀναξ.
 τοῖς μὲν γὰρ οὐχ ἤμασσε λογχωτὸν βέλος,
 κεῖναι δὲ θύρσους ἐξανιῖσαι χερῶν
 ἐτραυμάτιζον κάπενώτιζον φυγῇ
 γυναῖκες ἀνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
 765 πάλιν δ' ἐχώρουν ὅθεν ἐκίνησαν πόδα,
 κρήνας ἐπ' αὐτὰς ἅς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός.
 νύψαντο δ' αἶμα, σταγόνα δ' ἐκ παρηίδων
 γλώσση δράκοντες ἐξεφαῖδρυνον χροός.
 τὸν δαίμον' οὖν τόνδ' ὅστις ἔστ', ὦ δέσποτα,
 770 δέχον πόλει τῇδ', ὡς τά τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας,
 κακὲνὸ φασιν αὐτόν, ὡς ἐγὼ κλύω,
 τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
 οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις
 οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

775 ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους
εἰς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
Διόνυσος ἦσσαν οὐδενὸς θεῶν ἔφν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἤδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ὑφάπτεται
ὑβρισμα Βακχῶν, ψόγος ἐς Ἑλληνας μέγας.
780 ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στεῖχ' ἐπ' Ἥλέκτρας ἰὼν
πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους
ἵππων τ' ἀπαντᾶν ταχυπόδων ἐπεμβάτας
πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι καὶ τόξων χερὶ
ψάλλουσι νευράς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
785 Βάκχαισιν· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε,
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ' ἂ πάσχομεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πείθει μὲν οὐδὲν τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,
Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
οὐ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ,
790 ἀλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται
κινεῦντα Βάκχας σ' εὐίων ὀρώων ἄπο.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φυγῶν
σώσει τόδ'; ἦ σοὶ πάλιν ἀναστρέψω χέρας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
795 πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῶ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

θύσω — φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξιαί,

πόλεμον ταραξας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

φευξείσθε πάντες· καὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀσπίδας
θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

800 ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ,
ὅς οὔτε πάσχων οὔτε δρῶν σιγήσεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ τάν, ἔτ' ἔστιν εὖ καταστήσαι τάδε.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τί δρῶντα; δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ γυναικάς δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

805 οἴμοι· τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῖόν τι, σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς;

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ξυνέθεσθε κοινῇ τάδ', ἵνα βακχεύητ' αἰεί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ μὴν ξυνεθέμην τοῦτό γ', ἴσθι, τῷ θεῷ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα· σὺ δὲ παῦσαι λέγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἂ.

810 βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

μάλιστα, μυρίον γε δούς χρυσοῦ σταθμόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξωνωμένας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

815 ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἡδέως ἃ σοι πικρά;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ἐξιχνεύσουσίν σε, καὶ ἔλθῃς λάθρα.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξεῖπας τάδε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄγωμεν οὖν σε καπιχειρήσεις ὁδῶ;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

820 ἄγ' ὥς τάχιστα, τοῦ χρόνου δέ σοι φθονῶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

στεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τί δὴ τόδ'; εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μή σε κτάνωσιν, ἣν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

εὖ γ' εἶπας αὐτὸ καὶ τις εἶ πάλαι σοφός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

825 Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσωσεν τάδε.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἃ σύ με νουθετεῖς καλῶς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ στελῶ σε δωμάτων εἴσω μολών.

[ΠΕΝΘΕΥΣ.

828 τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει.]

ΠΕΝΘΕΥΣ.

830 στολήν δέ τίνα φῆς ἀμφὶ χρωτ' ἐμὸν βαλεῖν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κόμην μὲν ἐπὶ σῶ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

τὸ δεύτερον δέ σχῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

833 πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρᾳ δ' ἔσται μίτρα.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

836 οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύναι στολήν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

829 οὐκέτι θεατῆς Μαινάδων πρόθυμος εἶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

834 ἦ καί τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

835 θύρσον γε χειρὶ καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρος.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

842 πᾶν κρείσσον ὥστε μὴ ᾿γγελᾶν Βάκχας ἐμοί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

837 ἄλλ' αἶμα δεύσεις συμβαλὼν Βάκχαις μάχην.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπήν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σοφώτερον γοῦν ἢ κακοῖς θηρᾶν κακά.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

840 καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι Καδμείους λαθών;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

841 ὁδοὺς ἐρήμους ἴμεν· ἐγὼ δ' ἠγήσομαι.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

843 ἐλθόντ' ἐς οἴκους ἂν δοκῇ βουλευέσσομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔξεστι· πάντη τό γ' ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

845 στείχοιμ' ἂν· ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι
ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλευέμασιν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

848 γυναῖκες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται·

847 ἥξει δὲ Βάκχας, οὗ θανὼν δώσει δίκην.

Διόνυσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἶ πρόσω,
850 τισώμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἔκστησον φρενῶν,
ἐνείς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὥς φρονῶν μὲν εὖ
οὐ μὴ θελήσῃ θήλυν ἐνδύναι στολήν,
ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται.
χρήζω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὀφλεῖν
856 ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρίν, αἴσι δεινὸς ἦν,
855 γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεως.
ἄλλ' εἶμι κόσμον, ὃν περ εἰς Ἴαιδου λαβὼν
ἄπεισι μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεῖς,
Πενθεῖ προσάψων· γνῶσεται δὲ τὸν Διὸς
860 Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐλλέροις θεὸς
δεινότατος, ἐννόμοισι δ' ἠπιώτατος.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς
θήσω ποτὲ λευκὸν
πόδ' ἀναβακχεύουσα, δέραν
865 αἰθέρ' εἰς δροσερὸν
ρίπτουσ', ὥς νεβρὸς χλοεραῖς
ἐμπαίζουσα λείμακος ἠδοναῖς,
ἠνίκ' ἂν φοβερὰν φύγῃ
θήραν ἔξω φυλακᾶς
870 εὐπλέκτων ὑπὲρ ἄρκύων,
θωῦσσαν δὲ κυναγέτας
συντείνῃ δρόμημα κυνῶν·
μόχθοις ὠκυδρόμοις ἀελ-
λὰς θρώσκει πεδίον
παραποτάμιον, ἠδομένα
875 βροτῶν ἐρημίαις
σκιαροκόμοιό τ' ἔρνεσιν ὕλας.

Στροφή.

τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 880 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν ;
 ὃ τι καλὸν φίλον αἰεί.

ὀρμᾶται μόλις, ἀλλ' ὁμως
 πιστόν τι τὸ θεῖον
 σθένος· ἀπενθύνει δὲ βροτῶν
 885 τοὺς τ' ἀγνωμοσύναν
 τιμῶντας καὶ μὴ τὰ θεῶν
 αὔξοντας σὺν μαινομένα δοκᾶ.
 κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
 δαρὸν χρόνου πόδα καὶ
 890 θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον. οὐ
 γὰρ κρείσσόν ποτε τῶν νόμων
 γιγνώσκειν χρῆ καὶ μελετᾶν.
 κούφα γὰρ δαπάνα νομί-
 ζειν ἰσχὺν τόδ' ἔχειν,
 ὃ τι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον,
 895 τό τ' ἐν χρόνῳ μακρῷ
 νόμιμον αἰεὶ φύσει τε πεφυκός.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 900 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν ;
 ὃ τι καλὸν φίλον αἰεί.

εὐδαίμων μὲν ὅς ἐκ θαλάσσας
 ἔφυγε χεῖμα, λιμένα δ' ἔκικεν·
 εὐδαίμων δ' ὅς ὑπερθε μόχθων

Ἀντιστροφή.

Ἐπαφός.

905 ἐγένεθ'· ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον
 ὀλβῷ καὶ δυνάμει παρήλθεν.
 μυρίαὶ δὲ μυρίοισιν
 ἔτ' εἴς' ἐλπίδες· αἱ μὲν
 τελευτῶσιν ἐν ὀλβῷ
 βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν·
 910 τὸ δὲ κατ' ἡμᾶρ ὅτῳ βίος
 εὐδαίμων, μακαρίζω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σὲ τὸν πρόθυμον ὄνθ' ἂ μὴ χρεὼν ὄρᾶν
 σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθέα λέγω,
 ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθητί μοι
 915 σκευὴν γυναικὸς μαινάδος Βάκχης ἔχων,
 μητρός τε τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος·
 πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφὴν μιᾶ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ὄρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
 δισσὰς δὲ Θήβας καὶ πόλισμ' ἐπτάστομον·
 920 καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς
 καὶ σῶ κέρατα κρατὶ προσπεφυκέναι.
 ἀλλ' ἢ ποτ' ἦσθα θήρ ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ, πρόσθεν ὦν οὐκ εὐμενής,
 ἔνσπονδος ἡμῶν· νῦν δ' ὄρᾳς ἂ χρή σ' ὄρᾶν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

925 τί φαίνομαι δῆτ' ; οὐχὶ τὴν Ἰνοῦς στάσιν
 ἢ τὴν Ἀγαύης ἐστάναι μητρός γ' ἐμῆς ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ σ' ὀρώων.

ἀλλ' ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε.
[οὐχ ὥς ἐγὼ νιν ὑπὸ μίτρα καθήρμυσα.]

ΠΕΝΘΕΥΣ.

930 ἔνδον προσείων αὐτὸν ἀνασείων τ' ἐγὼ
καὶ βακχιάζων ἐξ ἔδρας μεθώρμυσα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθον κάρα.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἰδοῦ, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

935 ζῶναί τέ σοι χαλῶσι κούχ ἐξῆς πέπλων
στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

κάμοι δοκοῦσι παρά γε δεξιὸν πόδα·
τὰνθένδε δ' ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἦ πού με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσει φίλων,
940 ὅταν παρὰ λόγον σώφρονας Βάκχας ἴδῃς;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερὶ
ἦ τῇδε, Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐν δεξιᾷ χρή χαῖμα δεξιῷ ποδὶ
αἵρειν νιν· αἰνῶ δ' ὅτι μεθέστηκας φρενῶν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

945 ἄρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτυχὰς
αὐταῖσιν ἐλάταις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δύναί' ἂν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
οὐκ εἶχες ὑγιεῖς, νῦν δ' ἔχεις οἷας σε δεῖ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

μοχλοὺς φέρωμεν ἢ χεροῖν ἀνασπάσω
950 κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ἢ βραχίονα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσης ἰδρύματα
καὶ Πανὸς ἔδρας, ἐνθ' ἔχει συρίγματα.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καλῶς ἔλεξας· οὐ σθένει νικητέον
γυναικάς, ἐλάταισιν δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

955 κρύψει σὺ κρύψιν ἣν σε κρυφθῆναι χρεῶν
ἐλθόντα δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς, ἐν λόχμῃς ὄρνιθας ὥς,
λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἔρκεσιν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκουν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλει φύλαξ;
960 λήψει δ' ἴσως σφᾶς, ἣν σὺ μὴ ληφθῆς πάρος.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας πόλεως·
μόνος γὰρ αὐτῶν εἰμ' ἀνὴρ, τολμῶν τόδε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος·
τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν οὓς σε χρή.

965 ἔπου δέ· πομπὸς δ' εἴμ' ἐγὼ σωτήριος,
κεῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἢ τεκοῦσά γε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

φερόμενος ἦξεις

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἀβρότητ' ἐμὴν λέγεις,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐν χερσὶ μητρός.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

καὶ τρυφᾶν μ' ἀναγκάσεις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

970 τρυφάς γε τοιάσδ'.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἀξίων μὲν ἄπτομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δεινὸς σὺ δεινὸς καπὶ δειν' ἔρχει πάθη,
ὥστ' οὐρανῷ στηρίζον εὐρήσεις κλέος.

ἔκτειν', Ἀγαυή, χεῖρας αἷ θ' ὁμόσποροι
Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω

975 τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν, ὁ νικήσων δ' ἐγὼ
καὶ Βρόμιός ἐστι. τᾶλλα δ' αὐτὸ σημαίνει.

ΧΟΡΟΣ.

ἴτε θοαὶ Λύσσας κύνες ἴτ' εἰς ὄρος,
θίασον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι,
ἀνοιστρήσατέ νιν

Στροφή.

980 ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ,
Μαινάδων τὸν κατάσκοπον λυσσώδη.
μάτηρ πρῶτά νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας ἦ
σκόπελος ὄψεται
δοκεύοντα, Μαινάσιν δ' ἀπύσει·

985 τίς ὁδε Καδμείων
μαστήρ ὀρθρεύων
ἐς ὄρος ἐς ὄρος ἔμολ' ἔμολεν, ὦ Βάκχαι;
τίς ἄρα νιν ἔτεκεν;
οὐ γὰρ ἐξ αἵματος γυναικῶν ἔφν,
990 λεαίνας δέ τινος ὁδ' ἦ Γοργόνων
Λιβυσσᾶν γένος.

ἴτω δίκᾳ φανερός ἴτω ξιφηφόρος
φονεύουσα λαιμῶν διαμπὰξ
995 τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος
τόκον γηγενῇ.

ὡς ἀδίκῳ γνώμα παρανόμῳ τ' ὀργᾷ
περὶ τὰ Βάκχι' ὀργιά τε θεᾶς ματρὸς
μανείσα πραπίδι

Ἀντιστοφή.

1000 παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται
τὰν ἀνίκατον ὡς κρατήσων νίκαν.
γνώμαν σῶφρονα θνατοῖς ἀπροφασίστοις
εἰς τὰ θεῶν ἔφν
βροτείαν τ' ἔχειν ἄλυτος βίος.

- 1005 τὸ σοφὸν οὐ φθονῶ·
χαίρω θηρεύου-
σα τάδ' ἕτερα μεγάλα φανέρ' ἄγонт' ἀεὶ
ἐπὶ τὰ καλὰ βίον,
ἡμαρ εἰς νύκτα τ' εὐαγοῦντ' εὐσεβεῖν,
1010 τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόν-
τα τιμᾶν θεούς.
ἴτω δίκαια φανερὸς ἴτω ξιφηφόρος
φονεύουσα λαιμῶν διαμπὰξ
1015 τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος
τόκον γηγενῇ.

- φάνηθι ταῦρος ἢ πολύκρανος ἰδεῖν
δράκων ἢ πυριφλέγων
ὀρᾶσθαι λέων.
1020 ἴθ', ὦ Βάκχε, θηραγρευτῇ Βακχᾶν
γελῶντι προσώπῳ περίβαλε
βρόχον ἐπὶ θανάσιμον
ἀγέλαν πεσόντι τὰν Μαινάδων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ὦ δῶμ' ὃ πρὶν ποτ' ἡντύχεις ἀν' Ἑλλάδα,
1025 Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς
δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γύαις θέρος,
ὥς σε στενάζω, δοῦλος ὢν μὲν, ἀλλ' ὅμως.
[χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν]

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν; ἐκ Βακχῶν τι μηνύεις νέον;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 1030 Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ ὦ Βρόμιε· θεὸς φαίνει μέγας.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πῶς φής; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἢ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς
χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις, γύναι;

ΧΟΡΟΣ.

- εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις·
1035 οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θήβας δ' ἀνάνδρους ὦδ' ἄγεις * * * * ;

ΧΟΡΟΣ.

ὁ Διόνυσος ὁ Διὸς παῖς, οὐ Θήβαι
κράτος ἔχουσ' ἐμόν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- συγγνωστὰ μὲν σοι, πλήν ἐπ' ἐξειργασμένοις
1040 κακοῖσι χαίρειν, ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔννεπέ μοι, φράσον, τίνι μὶν ὁρῶ θνήσκει
ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἐπεὶ θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
λιπόντες ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς,
1045 λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν
Πενθεὺς τε καὶ γώ, δεσπότη γὰρ εἰπόμην,
ξένος θ' ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.
πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἴζομεν νάπος,
τά τ' ἐκ ποδῶν σιγῇ καὶ γλώσσης ἄπο

- 1050 σφύζοντες, ὥς ὀρώμεν οὐχ ὀρώμενοι.
 ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκρημνον, ὕδασι διάβροχον,
 πεύκαισι συσκιάζον, ἔνθα Μαινάδες
 καθήντ' ἔχουσai χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
 αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
 1055 κισσῷ κομήτην αὖθις ἔξανέστεφον,
 αἱ δ' ἐκλιπούσαι ποικίλ' ὥς πῶλοι ζυγά,
 βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
 Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων θῆλυν οὐχ ὀρῶν ὄχλον
 ἔλεξε τοιάδ'· ὦ ξέν' οὐ μὲν ἔσταμεν,
 1060 οὐκ ἐξικνούμαι Μαινάδων ὅποι μόθων·
 ὄχθον δ' ἐπεμβὰς ἡ ἐλάτην ὑφαύχενα
 ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχροουργίαν.
 τούντεὔθεν ἦδη τοῦ ξένου θέαμ' ὀρῶ·
 λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον
 1065 κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον·
 κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἡ κυρτὸς τροχὸς
 τόρνῳ γραφόμενος περιφορὰν ἐλικοδρόμον·
 ὥς κλῶν ὄρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων
 ἔκαμπτεν εἰς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.
 1070 Πενθέα δ' ἰδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι,
 ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
 ἀτρέμα, φυλάσσω μὴ ἀναχαιτίσειέ νιν.
 ὀρθῇ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο
 ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον.
 1075 ὦφθη δὲ μᾶλλον ἡ κατεῖδε Μαινάδας·
 ὅσον γὰρ οὐπω δῆλος ἦν θάσσω ἀνω,
 καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν,
 ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὥς μὲν εἰκάσαι
 Διόνυσος, ἀνεβόησεν· ὦ νεάνιδες,
 1080 ἄγω τὸν ὑμᾶς κάμει τὰμά τ' ὄργια

- γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν.
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἠγόρευε καὶ πρὸς οὐρανὸν
 καὶ γαῖαν ἐστήριζε φῶς σεμνοῦ πυρός.
 σίγησε δ' αἰθήρ, σίγα δ' εὐλειμος νάπη
 1085 φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.
 αἱ δ' ὥσιν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμένοι
 ἔστησαν ὀρθὰ καὶ διήνεγκαν κόρας.
 ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὥς δ' ἐγνώρισαν
 σαφῇ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
 1090 ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες,
 [ποδῶν ἔχουσai συντόνοις δρομήμασι]
 μήτηρ Ἀγαυὴ σύγγονοί θ' ὁμόσποροι
 πᾶσαι τε Βάκχαι· διὰ δὲ χειμάρρου νάπης
 ἀγμῶν τ' ἐπήδων θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
 1095 ὥς δ' εἶδον ἐλάτη δεσπότην ἐφήμενον,
 πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους
 ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβάσαι πέτραι,
 ὅζοισί τ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο·
 ἄλλαι δὲ θύρσους ἴεσαν δι' αἰθέρος
 1100 Πενθέως, στόχον δύστηνον· ἀλλ' οὐκ ἦνυτον.
 κρεῖισσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων
 καθῆστο τλήμων, ἀπορία λελημμένος.
 τέλος δὲ δρυῖνοις συντριαινοῦσαι κλάδοις
 ρίζας ἀνеспάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
 1105 ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον,
 ἔλεξ' Ἀγαυὴ· φέρε, περιστᾶσαι κύκλῳ
 πτόρθου λάβεσθε, Μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
 θῆρ' ὥς ἔλωμεν, μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ
 χοροὺς κρυφαίους. αἱ δὲ μυρίαν χέρα
 1110 προσέθεσαν ἐλάτη καξανέσπασαν χθονός.
 ὑψοῦ δὲ θάσσω ὑψόθεν χαμαιπετῆς

- πίπτει πρὸς οὐδας μυρίοις οἰμώγμασι
 Πενθείς· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὦν ἐμάνθανε.
 πρώτη δὲ μήτηρ ἤρξεν ἱερία φόνου
 1115 καὶ προσπίτνει νιν· ὃ δὲ μίτραν κόμης ἄπο
 ἔρριψεν, ὥς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνοι
 τλήμων Ἀγαύη, καὶ λέγει παρηίδος
 ψαύων· ἐγὼ τοι, μήτερ, εἰμὶ παῖς σέθεν
 Πενθείς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
 1120 οἴκτειρε δ' ὦ μήτέρ με μηδὲ ταῖς ἐμαῖς
 ἁμαρτίαισι σπέρμα σὸν κατακτάνης.
 ἧ δ' ἀφρὸν ἐξιῖσα καὶ διαστρόφους
 κόρας ἐλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἂ χρή φρονεῖν,
 ἐκ Βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἔπειθέ νιν.
 1125 λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα,
 πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος
 ἀπεςπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
 ἀλλ' ὃ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
 Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο
 1130 ῥηγνύσα σάρκας, Ἀντονόη τ' ὄχλος τε πᾶς
 ἐπεῖχε Βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή,
 ὃ μὲν στενάζων ὅσον ἐτύγχανεν πνέων,
 αἱ δ' ἠλάλαζον. ἔφερε δ' ἧ μὲν ὠλένην,
 ἧ δ' ἶχνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
 1135 πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡματωμένη
 χεῖρας διεσφαίριζε σάρκα Πενθέως.
 κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύφλοις
 πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ,
 οὐ ῥάδιον ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον,
 1140 ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
 πῆξας' ἐπ' ἄκρον θύρσον ὥς ὀρεστέρου
 φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσου,

- λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι Μαινάδων.
 χωρεῖ δὲ θήρα δυσπότην γαυρουμένη
 1145 τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον
 τὸν ξυγκύναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας,
 τὸν καλλίνικον, ἧ δάκρυα νικηφορεῖ.
 ἐγὼ μὲν οὖν τῇδ' ἐκποδῶν τῇ ξυμφορᾷ
 ἄπειμ', Ἀγαύην πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
 1150 τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν
 κάλλιστον· οἶμαι δ' αὐτὸ καὶ σοφώτατον
 θνητοῖσιν εἶναι κτῆμα τοῖσι χρωμένοις.

ΧΟΡΟΣ.

- ἀναχορεύσωμεν Βάκχιον,
 ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν
 1155 τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως,
 ὃς τὰν θηλυγενῆ στολὰν
 νάρθηκά τε πιστὸν Ἴαιδαν
 ἔλαβεν εὐθυρσον,
 ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
 1160 Βάκχαι Καδμεΐαι,
 τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
 εἰς γόον, εἰς δάκρυα.
 καλὸς ἀγών, ἐν αἵματι στάζουσιν
 χέρα περιβαλεῖν τέκνου.
 1165 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ εἰς δόμους ὀρμωμένην
 Πενθέως Ἀγαύην μητέρ' ἐν διαστρόφοις
 ὄσσοις, δέχεσθε κῶμον εὐίου θεοῦ.

ΑΓΑΘΗ.

Ἀσιάδες Βάκχαι,

Στροφή.

ΧΟΡΟΣ.

τί μ' ὀροθύνεις ὦ;

1170 φέρομεν ἐξ ὄρεος
ἔλικά νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
μακάριον θήραν.

ΧΟΡΟΣ.
ὀρῶ καὶ σε δέξομαι σύγκωμον.

ΑΓΑΘΗ.
ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων
λέοντος — υ υ — νέον ἴνιν,
1175 ὥς ὀρᾶν πάρα.

ΧΟΡΟΣ.
πόθεν ἐρημίας;

ΑΓΑΘΗ.
Κιθαιρῶν

ΧΟΡΟΣ.
τί Κιθαιρῶν;

ΑΓΑΘΗ.
κατεφόνευσέν νιν.

ΧΟΡΟΣ.
τίς ἂ βαλοῦσα πρῶτα;

ΑΓΑΘΗ.
ἐμὸν τὸ γέρας.

ΧΟΡΟΣ.
1180 μάκαιρ' Ἀγαῖη

ΑΓΑΘΗ.
κληζόμεθ' ἐν θιάσοις.

ΧΟΡΟΣ.
τίς ἄλλα;

ΑΓΑΘΗ.
τὰ Κάδμου

ΧΟΡΟΣ.
τί Κάδμου;

ΑΓΑΘΗ.
γένεθλα
μετ' ἐμὲ μετ' ἐμὲ τοῦδ'
ἔθιγε θηρός.

ΧΟΡΟΣ.
εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρᾱ.

ΑΓΑΘΗ.
μέτεχέ νυν θοίνας. Ἀντιστροφή.

ΧΟΡΟΣ.
τί μετέχω, τλάμων;

ΑΓΑΘΗ.
1185 νέος ὁ μόσχος ἄρ-
τι γένυν ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα
κατάκομον θάλλει.

ΧΟΡΟΣ.
πρέπει γ' ὥστε θῆρ ἄγραυλος φόβη.

ΑΓΑΘΗ.
ὁ Βάκχιος κυναγέτας
1190 σοφὸς σοφῶς ἀνέπηλ' ἐπὶ θήρα
τοῦδε Μαινάδας.

ΧΟΡΟΣ.
ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρεύς.

ΑΓΑΘΗ.
ἐπαινεῖς;

ΧΟΡΟΣ.
τί δ'; ἐπαινῶ.

ΑΓΑΘΗ.
τάχα δὲ Καδμεῖοι

ΧΟΡΟΣ.

1195 καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρ'

ΑΓΑΘΗ.

ἐπαινέσεται

λαβούσαν ἄγραν

ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΑΘΗ.

τάνδε λεοντοφυῇ

περισσὰν

ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΑΘΗ.

περισσῶς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀγάλλει;

ΑΓΑΘΗ.

γέγηθα

μεγάλα μεγάλα καὶ
φανερὰ τᾷδε γᾶ

ΧΟΡΟΣ.

κατειργασμένα.

ΧΟΡΟΣ.

1200 δείξόν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον
ἀστοῖσιν ἄγραν ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.

ΑΓΑΘΗ.

ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς
ναῖοντες, ἔλθεθ' ὥς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἠγρεύσαμεν
1205 οὐκ ἀγκυλητοῖς Θεσσαλῶν στοχάσασιν,
οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσι
χειρῶν ἀκμαῖσι. κᾶτα κομπάζειν μάτην
καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι χρεών;

ἡμεῖς δέ γ' αὐτῇ χειρὶ τόνδε θ' εἵλομεν
1210 χωρὶς τέ γ' ἀθέρος ἄρθρα διεφορήσαμεν.
ποῦ μοι πατήρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
Πενθεὺς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ 'στιν; αἰρέσθω λαβὼν
πηκτῶν πρὸς οἴκους κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὥς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε
1215 λέοντος ὃν πάρειμι θηράσας' ἐγώ.

ΚΑΔΜΟΣ.

ἔπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
Πενθέως, ἔπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος,
οὐ σῶμα μόχθων μυρίοις ζητήμασι
φέρω τόδ' εὐρὼν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς
1220 διασπαρακτόν, κοῦδὲν ἐν ταύτῳ πέδῳ
λαβὼν, ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ.
ἤκουσα γάρ του θυγατέρων τολμήματα,
ἦδη κατ' ἄστυ τειχέων ἔσω βεβῶς
σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ Βακχῶν πάρα·
1225 πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος κομίζομαι
τὸν κατθανόντα παῖδα Μαινάδων ὕπο.
καὶ τὴν μὲν Ἀκταίων' Ἀρισταίῳ ποτὲ
τεκοῦσαν εἶδον Αὐτονόην Ἰνώ θ' ἅμα
ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπλήγας ἀθλίας,
1230 τὴν δ' εἶπέ τίς μοι δεῦρο βακχεῖῳ ποδὶ
στείχειν Ἀγαίην, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
λεύσσω γὰρ αὐτήν, ὅψιν οὐκ εὐδαίμονα.

ΑΓΑΘΗ.

πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι μακρῷ
1235 θιητῶν· ἀπάσας εἶπον, ἐξόχως δ' ἐμέ,
ἢ τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιπούσα κερκίδας

εἰς μείζον ἤκω, θήρας ἀγρεύειν χεροῖν.
 φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὡς ὀράς, τάδε
 λαβοῦσα τάριστείᾳ, σοῖσι πρὸς δόμοις
 1240 ὥς ἂν κρεμασθῇ· σὺ δὲ πάτερ δέξαι χεροῖν·
 γανρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι
 κάλει φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
 μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων.

ΚΑΔΜΟΣ.

ὦ πένθος οὐ μετρητὸν οὐδ' οἶόν τ' ἰδεῖν,
 1245 φόνον ταλαίναῖς χερσὶν ἐξειργασμένων.
 καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν
 ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε κάμὲ παρακαλεῖς.
 οἴμοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν·
 ὥς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν
 1250 Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' οἰκείος γεγώς.

ΑΓΑΘΗ.

ὥς δύσκολον τὸ γήρας ἀνθρώποις ἔφν
 ἔν τ' ὄμμασι σκυθρωπόν. εἴθε παῖς ἐμὸς
 εὐθηρὸς εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις,
 ὅτ' ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἄμα
 1255 θηρῶν ὀριγνῶτ'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
 οἶός τ' ἐκεῖνος. νουθετητέος, πάτερ,
 σοῦστίν. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
 καλέσειεν, ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα;

ΚΑΔΜΟΣ.

φεῦ φεῦ· φρονήσασαι μὲν οἷ' ἐδράσατε,
 1260 ἀλγήσεται ἄλγος δεινόν· εἰ δὲ διὰ τέλους
 ἐν τῷδ' αἰὲ μενεῖτ' ἐν ᾧ καθέστατε,
 οὐκ εὐτυχοῦσαι δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν.

ΑΓΑΘΗ.

τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ' ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;

ΚΑΔΜΟΣ.

πρῶτον μὲν εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες.

ΑΓΑΘΗ.

1265 ἰδού· τί μοι τόνδ' ἐξυπείπας εἰσορᾶν;

ΚΑΔΜΟΣ.

ἔθ' αὐτὸς ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ;

ΑΓΑΘΗ.

λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διυπετέστερος.

ΚΑΔΜΟΣ.

τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα;

ΑΓΑΘΗ.

οὐκ οἶδα τοῦπος τοῦτο, γίγνομαι δέ πως
 1270 ἔννους μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν.

ΚΑΔΜΟΣ.

κλύοις ἂν οὖν τι κάποκρίναι' ἂν σαφῶς;

ΑΓΑΘΗ.

ὥς ἐκλέλησμαι γ' ἂ πάρος εἶπομεν, πάτερ.

ΚΑΔΜΟΣ.

εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;

ΑΓΑΘΗ.

σπαρτῷ μ' ἔδωκας, ὡς λέγουσ', Ἐχίονι.

ΚΑΔΜΟΣ.

1275 τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῷ πόσει;

ΑΓΑΘΗ.

Πενθείς, ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνία.

ΚΑΔΜΟΣ.

τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;

ΑΓΑΘΗ.

λέοντος, ὥς γ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι.

ΚΑΔΜΟΣ.

σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.

ΑΓΑΘΗ.

1280 ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν;

ΚΑΔΜΟΣ.

ἄθρησον αὐτὸ καὶ σαφέστερον μάθε.

ΑΓΑΘΗ.

ὁρῶ μέγιστον ἄλγος ἢ τάλαιν' ἐγώ.

ΚΑΔΜΟΣ.

μῶν σοιλέοντι φαίνεται προσεικέναι;

ΑΓΑΘΗ.

οὐκ· ἀλλὰ Πενθέως ἢ τάλαιν' ἔχω κάρα.

ΚΑΔΜΟΣ.

1285 ἤμαγμένον γε πρόσθεν ἢ σὲ γνωρίσαι.

ΑΓΑΘΗ.

τίς ἔκτανέν νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθεν χέρας;

ΚΑΔΜΟΣ.

δύστην' ἀλήθει', ὥς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.

ΑΓΑΘΗ.

λέγ', ὥς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει.

ΚΑΔΜΟΣ.

σύ νιν κατέκτας καὶ κασίγνηται σέθεν.

ΑΓΑΘΗ.

1290 ποῦ δ' ὤλετ'; ἦ κατ' οἶκον; ἦ ποίοις τόποις;

ΚΑΔΜΟΣ.

οὐπερ πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες.

ΑΓΑΘΗ.

τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὄδε;

ΚΑΔΜΟΣ.

ἐκερτόμει θεὸν σὰς τε βακχείας μολών.

ΑΓΑΘΗ.

ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;

ΚΑΔΜΟΣ.

1295 ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις.

ΑΓΑΘΗ.

Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ', ἄρτι μανθάνω.

ΚΑΔΜΟΣ.

ὑβριν γ' ὑβρισθείς· θεὸν γὰρ οὐχ ἡγείσθῃ νιν.

ΑΓΑΘΗ.

τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδός, πάτερ;

ΚΑΔΜΟΣ.

ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω.

ΑΓΑΘΗ.

1300 ἦ πᾶν ἐν ἄρθροισι συγκεκλημένον καλῶς;

ΚΑΔΜΟΣ.

* * * *

ΑΓΑΘΗ.

Πενθεὶ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσήκ' ἐμῆς;

ΚΑΔΜΟΣ.

ὕμιν ἐγένεθ' ὅμοιος, οὐ σέβων θεόν.
 τοιγὰρ συνήψε πάντας εἰς μίαν βλάβην,
 ὑμᾶς τε τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους
 1305 καῖμ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς
 τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, ιηδύος
 αἰσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὀρώ,
 ὦ δῶμ' ἀνέβλεφ', ὅς συνεῖχες, ὦ τέκνον,
 τοῦμόν μελαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς,
 1310 πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ
 οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ' εἰσορῶν τὸ σὸν
 κᾶρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανες.
 νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
 ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
 1315 ἔσπειρα καξήμησα κάλλιστον θέρος.
 ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν—καὶ γὰρ οὐκέτ' ὦν ὅμως
 τῶν φιλτάτων ἔμοιγ' ἀριθμήσει, τέκνον—
 οὐκέτι γενείου τοῦδε θιγγάνων χερί,
 τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξει, τέκνον,
 1320 λέγων· τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον;
 τίς σὴν ταρασσει καρδίαν λυπηρὸς ὢν;
 λέγ', ὥς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὦ πάτερ.
 νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἰμ' ἐγώ, τλήμων δὲ σύ,

οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.
 1325 εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
 εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ἡγείσθω θεούς.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν σὸν ἀλγῶ, Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκην
 παῖς παιδὸς ἀξίαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.

ΑΓΑΘΗ.

ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τᾶμ' ὅσῳ μετεστράφη
 * * * *

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

* * * *
 1330 δράκων γενήσεται μεταβαλὼν, δάμαρ τε σή,
 1332 ἦν Ἄρεος ἔσχες Ἀρμονίαν θνητὸς γεγώς,
 1331 ἐκθηριωθείς ὄφεος ἀλλάξει τύπον.
 ὄχον δὲ μύσχων, χρησμὸς ὥς λέγει Διός,
 ἐλᾶς μετ' ἀλόχον, βαρβάρων ἡγούμενος.
 1335 πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι
 πόλεις· ὅταν δὲ Λοξίου χρηστήριον
 διαρπάσωσι, νόστον ἄθλιον πάλιν
 σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἀρμονίαν τε ῥύσεται
 μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον.
 1340 ταῦτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγώς λέγω
 Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
 ἔγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
 εὐδαιμονοῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.

ΑΓΑΘΗ.

Διόνυσε, λισσόμεσθ' ἄ σ', ἡδίκηκαμεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1345 ὅψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς, ὅτε δὲ χρῆν, οὐκ ἤδετε.

ΑΓΑΘΗ.

ἐγνώκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν θεὸς γεγὼς ὑβριζόμεν.

ΑΓΑΘΗ.

ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πάλαι τάδε Ζεὺς οὐμὸς ἐπένευσεν πατήρ.

ΑΓΑΘΗ.

1350 αἰαῖ, δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δῆτα μέλλεθ' ἄπερ ἀναγκαίως ἔχει;

ΚΑΔΜΟΣ.

ὦ τέκνον, ὥς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακόν,
 σύ θ' ἢ τάλαινα σύγγονοί θ' ὁμόσποροι
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
 1355 γέρων μέτοικος· ἔτι δέ μούστ' ἰθέσφατον
 εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
 καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἀρμονίαν δάμαρτ' ἐμὴν
 δράκων δρακαίνης σχῆμ' ἔχουσιν ἀγρίας
 ἄξω ἐπὶ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικούς,
 1360 ἡγούμενος λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι
 κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταιβάτην
 Ἀχέροντα πλεύσας ἡσυχος γενήσομαι.

ΑΓΑΘΗ.

ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σοῦ στερεῖσα φεύξομαι.

ΚΑΔΜΟΣ.

τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσίν, ὦ τάλαινα παῖ,
 1365 ὄρνιν ὅπως κηφήνα πολιοχρῶν κύκνον;

ΑΓΑΘΗ.

ποῖ γὰρ τράπωμαι πατρίδος ἐκβεβλημένη;

ΚΑΔΜΟΣ.

οὐκ οἶδα, τέκνον· μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.

ΑΓΑΘΗ.

χαῖρ', ὦ μέλαθρον, χαῖρ', ὦ πατρία
 πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχία
 1370 φυγὰς ἐκ θαλάμων.

ΚΑΔΜΟΣ.

στείχέ νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισταίου
 * * * * *

ΑΓΑΘΗ.

στένομαί σε, πάτερ.

ΚΑΔΜΟΣ.

κἀγὼ σέ, τέκνον,
 καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτας.

ΑΓΑΘΗ.

δεινῶς γὰρ τάνδ' αἰκίαν
 1375 Διόνυσος ἄναξ
 τοὺς σοὺς εἰς οἶκους ἔφερεν.

ΚΑΔΜΟΣ.

καὶ γὰρ ἔπασχεν δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
 ἀγέραςτον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.

ΑΓΑΘΗ

χαῖρε, πάτερ μοι.

ΚΑΔΜΟΣ.

χαῖρ', ὦ μελέα

1380 θύγατερ. χαλεπῶς δ' εἰς τόδ' ἂν ἤκοις.

ΑΓΑΘΗ.

ἄγετ' ὦ πομποί με, κασιγνήτας
 ἵνα συμφυγάδας ληψόμεθ' οἰκτράς.
 ἔλθοιμι δ' ὅπου

μήτε Κιθαιρών [μ' ἐσίδοι] μιαρός,
 1385 μήτε Κιθαιρῶν' ὅσσοισιν ἐγώ,
 μήθ' ὅθι θύρσου μνημ' ἀνάκειται.
 Βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν.

[ΧΟΡΟΣ.

πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
 1390 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἡῦρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.]

COLLEGE SERIES OF GREEK AUTHORS

EDITED BY

PROFESSOR JOHN WILLIAMS WHITE, PH.D., OF HARVARD UNIVERSITY,
AND

PROFESSOR THOMAS D. SEYMOUR, A.M., OF YALE COLLEGE,

with the coöperation of the scholars whose names are found in the following list, each of whom is responsible for the details of the work in the volume which he edits.

The object of this Series is to furnish editions of Greek authors with notes which embody the best results of recent philological research. The plan contemplates complete editions of Homer, Thucydides, and Herodotus, and of other Greek authors so far as is practicable. The volumes of the Series are based in the main upon approved German editions, whose introductions and notes are freely translated into English. The German editions constitute the basis, but the American editor is at liberty in his revision to make such additions, substitutions, and omissions as he deems necessary to adapt the books thoroughly to the use of college students in America.

The character of the notes varies according to the nature of the work and the pupil's stage of progress. The editor aims to give only the help which is necessary to proper preparation for the instruction of the class-room: such as a clue to the principal difficulties in construing the text, the most essential indications of the connexion of the thought and of the course of the action, and all that cannot conveniently be given orally, especially illustrations of the text from Greek and Latin authors. In referring to grammars and to notes in another book, the gist of the matter in reference is always given. When a Greek or Latin author is cited in illustration, the passage is quoted in full so far as is possible, except from the book in hand, and in some instances from other parts of the same author.

The American editor commonly indicates any material divergence of view from that of the German editor, and at times states briefly the views of other scholars; but the discussion of important passages where authorities differ, and everything that pertains to textual criticism (except the briefest notice), are relegated to the critical Appendix unless there are special reasons to the contrary.

In the selection of types and in the use of diacritical marks the utmost effort has been made to reduce strain upon the eyes to a minimum and to mark the proper distinctions with clearness. The form of the volumes is uniformly a square octavo. They may be had bound either in paper (but securely sewed and with the leaves cut) or in cloth. The notes are on the same page with the text. But for the accommodation of teachers who object to notes in the class-room, and for use at examinations, the text of each volume is reprinted in solid pages and sold separately at a merely nominal price. The Text edition is bound only in paper.

The following volumes are ready or in preparation : —

Aeschines, Against Ktesiphon, based upon the edition of Weidner.
By Professor RUFUS B. RICHARDSON, Ph.D., of *Dartmouth College*.

Aeschylus, Persians, based upon the edition of Teuffel.
By Professor SEYMOUR.

——— *Prometheus*, based upon the edition of Wecklein.
By Professor F. D. ALLEN, Ph.D., of *Harvard University*.

Aristophanes, Clouds, based upon the edition of Kock.
By Professor M. W. HUMPHREYS, Ph.D., of the *University of Texas*.

Edition with Text and Notes: 252 pp. Cloth, \$1.25. Paper, 95 cts.
Text Edition: 59 pp. Paper, 20 cts.

——— *Knights*, based upon the edition of Kock.
By Professor W. W. GOODWIN, Ph.D., LL.D., of *Harvard University*.

Euripides, Bacchantes, based upon the edition of Wecklein.
By Professor I. T. BECKWITH, Ph.D., of *Trinity College*.
Edition with Text and Notes: 141 pp. Cloth, \$1.10. Paper, 80 cts.
Text Edition: 64 pp. Paper, 20 cts.

——— *Iphigenia in Tauris*, based upon the edition of Wecklein.
By Professor ISAAC FLAGG, Ph.D., of *Cornell University*.

Herodotus, based upon the edition of Stein.
Books I. II. and VII. By Professor WHITE.

Books V. VI. By T. S. BETTENS, A.M., of *New York*.

Homer, Introduction to the Language and Verse of Homer.
By Professor SEYMOUR.
96 pp. Cloth, 60 cts. Paper, 45 cts.

Based upon the edition of Ameis-Hentze : —

——— *Odyssey, Books I.-VI. and VII.-XII.* By Professor B. PERRIN,
Ph.D., of *Western Reserve University*.

——— *Iliad, Books I.-III. and IV.-VI.* By Professor SEYMOUR.

——— *Books XVI.-XVIII.* By Professor H. Z. McLAIN, A.M.,
of *Wabash College*.

Lucian, Selections, based upon the editions of Sommerbrodt and Jacobitz.
By Principal R. P. KEEP, Ph.D., of *Norwich Free Academy*.

Lycurgus, based upon the editions of Rehdantz and Kiessling.
By Professor J. H. WRIGHT, A.M., of *Dartmouth College*.

Lysias, Selected Orations, based upon the edition of Rauchenstein.
By Professor J. G. CROSWELL, A.B., of *Harvard University*.

Plato, Apology and Crito, based upon the edition of Cron.

By Professor L. DYER, B.A. (Oxon.), of *Harvard University*.

Edition with Text and Notes: 204 pp. Cloth, \$1.25. Paper, 95 cts.

Text Edition: 50 pp. Paper, 20 cts.

——— *Protagoras*, based upon the edition of Sauppe.

By Professor JAMES A. TOWLE, A.B., of *Ripon College*.

Plutarch, Selected Lives, based upon the edition of Siefert-Blass.

Sophocles, Antigone, based upon the edition of Wolff.

By Professor M. L. D'OOGHE, Ph.D., of the *University of Michigan*.

Edition with Text and Notes: 192 pp. Cloth, \$1.25. Paper, 95 cts.

Text Edition: 59 pp. Paper, 20 cts.

Thucydides, based upon the edition of Classen.

Book I. By Professor CHARLES D. MORRIS, M.A. (Oxon.), of *Johns Hopkins University*.

Book VI. By Professor WHITE.

Book VII. By Professor CHARLES FORSTER SMITH, Ph. D., of *Vanderbilt University*.

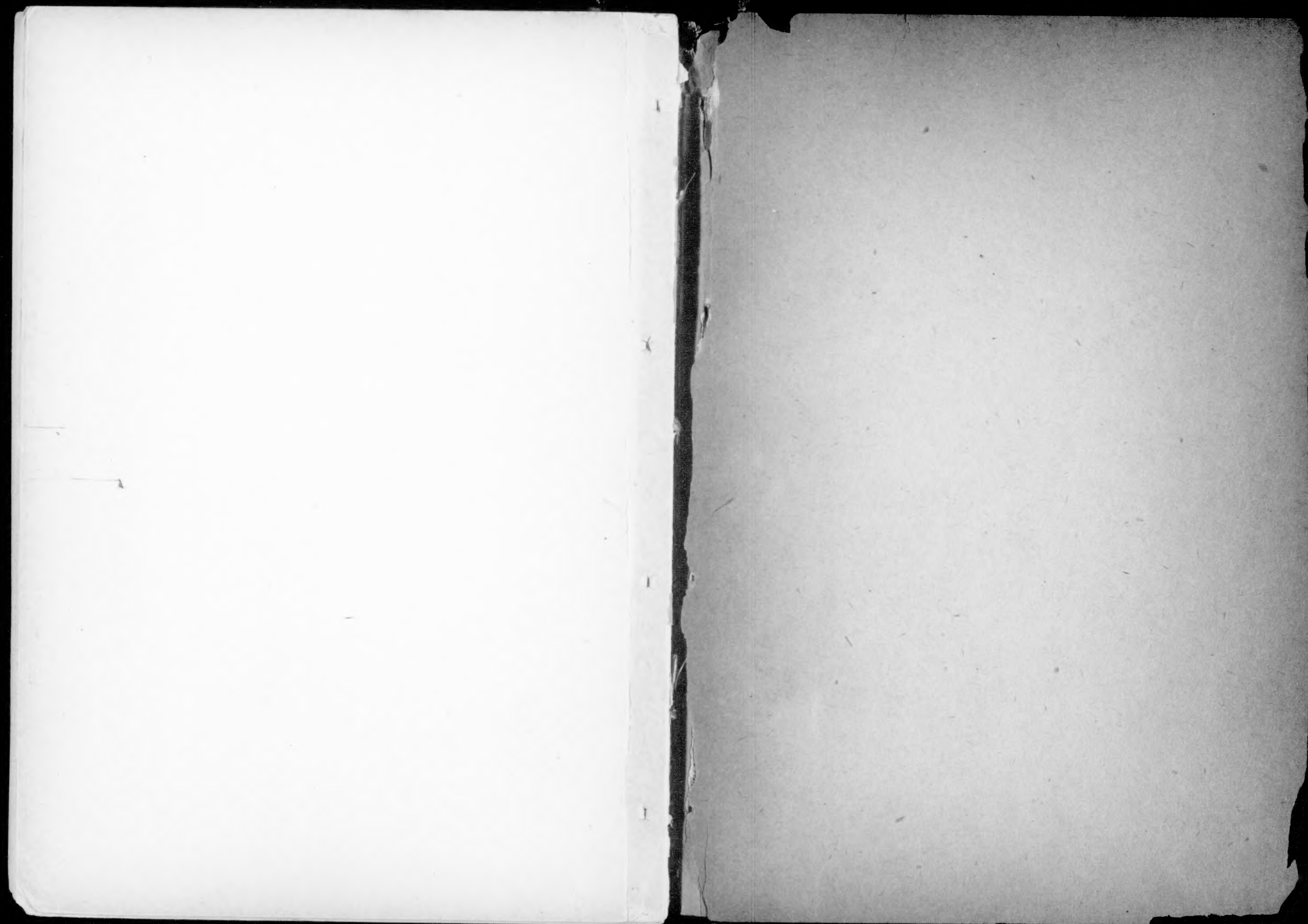
Xenophon, Hellenica, based upon the edition of Büchsenschütz.

By Chancellor IRVING J. MANATT, Ph.D., of the *University of Nebraska*.

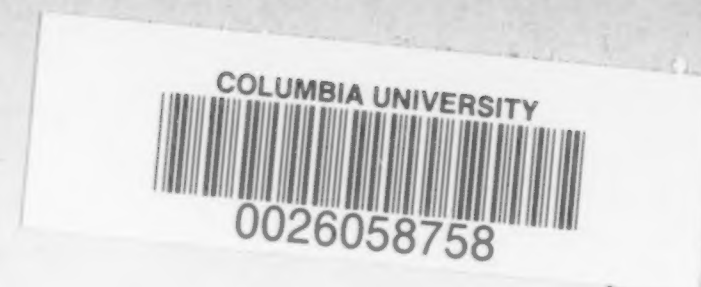
——— *Memorabilia*, based upon the edition of Breitenbach.

By Professor W. G. FROST, A.M., of *Oberlin College*.

08065977

